

i den Hensigt en Forskel gjort mellem de ikke gældende Lovbestemmelser, der vel skulle opføres, men paa anden Maade, med andet Tryk end de gældende Lovbestemmelser. Under dette Synspunkt fremkommer med Nødvendighed den Tanke, om det er Øjeblikket dertil nu, hvor man, i alt Fald paa visse Omraader, staar foran temmelig store Kodifikationser; thi i samme Øjeblik som disse Lovforslag maatte udkomme som Love, vilde jo en stor Del af det, som var optaget i Lovsamlingen, være afskaffet, skønt det var trykt, som om det var gældende, hvilket det maatte blive, fordi det paa den Tid var gældende Ret. Samlingen vilde med andre Ord tabe sin Anvendelighed til praktisk Brug, meget kort efter at den var udkommen. Jeg mener derfor, at fra dette Synspunkt er der saa meget mere Grund til at vente med at sætte den i Værk.

Endelig har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) ikke fundet sig tilfredsstillet ved min Omtale af den Plan, jeg har med Hensyn til en eventuel Lov om Forsorg for forsømte Børn. Han betragtede min Omtale af det som afvisende. Jeg forstaaer nu ikke, hvorledes den kan betragtes som afvisende, medmindre han stiller hele Sagen paa det Spørgsmaal alene, om der oprettes nogle ny Statsanstalter i den Henseende, og at alt andet, der kan ske, intet er værd. Det tror jeg nu ikke, man skal. Jeg tror, at man ad de Veje, man allerede er inde paa, kan naa et godt Stykke frem, og saa vil det andet, hvis dette viser sig ikke at tilfredsstille Behovet, kunne komme bagefter. Det er den eneste Grund, der for mig stiller sig i Vejen for nu straks at realisere den af den nedsatte Kommission udtalte Tanke.

Det andet Punkt, det ærede Medlem berørte, har jeg slet ikke omtalt. Det er ogsaa tidsnok, naar Lovforslaget kommer frem, at tage Bestemmelse om Dannelsen af ny Organer til de forsømte Børns Erelse. Jeg har aldeles ikke tænkt mig, at det der skulde blive ved det gamle. Tværtimod, min Tanke er, at der der skal skabes Organer, som paa en mere kraftig og omfattende Maade, end det nu er Tilfældet, kunne tage Bestemmelsen om Forsorgen i deres Haand, og jeg end ikke tror, at den Maade, hvorpaa Kommissionen havde organiseret disse Myndigheder, er den til vore Forhold bedst svarende. Men jeg har i alt Fald paa ingen Maade tænkt mig at ville vige bort fra den for dette Forslag til Grund liggende Tanke.

Marineministeren (Middelboe): Jeg skal kun tillade mig en ganske kort Bemærkning i Anledning af en Forespørgsel fra det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (K. Kristiansen). Det ærede Medlem tillod sig at spørge, om Marinens Foreninger ikke væsentlig vare selskabelige Foreninger. Jeg skal da kun svare, at den ene af de to Foreninger er ganske uden selskabeligt Formaal, og den anden har maaske nok selskabeligt Formaal, men slet ikke i en saadan Grad, at man kan sige, at det nærmest er en selskabelig Forening. For Resten er der med Hensyn til de to Foreninger ikke sket nogen Forandring i saa Henseende siden den Tid, da Tilskuddet første Gang blev dem tilstaaet, og jeg maa gaa ud fra, at den Gang har Finansudvalget undersøgt Sagen og skaffet sig de nødvendige Oplysninger, for at kunne tilraade Folketinget at give disse Tilskud.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bjerre): Det ærede Medlem for Ribe (Busk) klagede over, at det nu var kommet saa vidt, at man kunde risikere at blive kaldt op i Kriminal- og Politiretten, naar man paatalte Ulovligheder ved det kongelige Teater. Jeg vil dertil sige, at det staar jo ikke i nogens Magt at forhindre, at man bliver kaldt op for Kriminal- og Politiretten; hvis det derimod var kommet saa vidt, at man kunde blive dømt af Kriminalretten, blot fordi man havde paatalt Ulovligheder, saa det ganske vist noget sort ud. Men saa vidt tror jeg heller ikke, det er kommet. Det ærede Medlem kan vist være ganske rolig for den Mand, han talte om, der er ingen, som vil gøre ham noget, naar han kun har paatalt en Ulovlighed.

Det kan selvfølgelig sagtens lade sig gøre paa ny at indskærpe Plakaten af 1809 eller den Hall'ske Resolution af 1874. Men Spørgsmaalet er jo, om man kunde naa andet derved end at fordrive de paagældende Personer fra selve det kongelige Teaters Trapper. Om man faktisk kan naa at faa Handlen forbudt i det virkelige Liv, tør jeg ikke have nogen bestemt Mening om. Det har jo vist sig bestandig, at hver Gang man har indskærpet Bestemmelserne, har det hjulpet i nogen Tid, men desværre ikke tilstrækkelig længe. Faktisk afskaffet har det vistnok aldrig kunnet blive, og der er jo den Vanskelighed, at man ikke godt kan ty til dette, at forhindre Folk i at købe mange Billetter, for kunde man det, var Mislighederne jo afskaffede med det samme. Men det er